

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

การก่อการร้ายมิใช่ของใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน เพราะได้เกิดขึ้นมาตั้งแต่ในสมัยโบราณกาลในศตวรรษมาแล้ว แต่การก่อการร้ายในยุคก่อน ๆ จำกัดอยู่แต่เพียงในประเทศมากกว่าจะเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ และมีจะอยู่ในรูปของการสังหารประมุขของประเทศเป็นส่วนใหญ่ เช่น การที่บรูตัสและสมาชิกของสภาที่ปรึกษาของ จูเลียสซีซาร์ ได้รุมกันฆาตกรรมจูเลียสซีซาร์ และการฆาตกรรมประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น เป็นต้น ส่วนความโหดร้ายป่าเถื่อนของการสู้รบในสมัยโบราณระหว่างมนุษย์เผ่าพันธุ์ต่าง ๆ กันเป็นเพียงความป่าเถื่อนของการทำสงครามเท่านั้น ไม่มีลักษณะหรือเจตนาที่จะเข้าช่วยการก่อการร้ายระหว่างประเทศใน ความหมายของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

เหตุที่การก่อการร้ายในสมัยโบราณมิได้ข้ามแดนไปกระทำในรัฐอื่นก็เพราะรูปแบบและโครงสร้างของสังคมระหว่างประเทศ ตลอดจนสถานะของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในสมัยนั้นแตกต่างไปจากที่เป็นอยู่ในยุคปัจจุบันเป็นอันมาก เนื่องจากความล้าหลังด้านการคมนาคมและเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีจำกัดอยู่ในวงที่แคบมาก ต่อมาเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและเทคโนโลยีด้านการคมนาคม ตลอดจนอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ได้เจริญรุดหน้าไปจนถึงขนาดที่ทำให้มนุษย์มิได้จำเป็นต้องนั่งแต่เพียงกำลังกายของคนเท่านั้น เพราะอากาศยานและรัศมีทำการ ตลอดจนประสิทธิภาพของอาวุธในสมัยต่อ ๆ มาทำให้การก่อการร้ายสามารถกระทำได้มิตขีดแม้ยามและเสี่ยงอันตรายน้อยกว่าแต่ก่อน เป็นเหตุให้มีการใช้การก่อการร้ายระหว่างประเทศเป็นเครื่องมือทางการเมืองโดยสะดวกขึ้น

การ โทรมนาคของยุคปัจจุบันนอกจากจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ใช้การก่อการร้ายระหว่างประเทศสามารถควบคุมและบงการการปฏิบัติการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสามารถกระทำได้เป็นระยะทางที่ไกลและมิตขีดเกินกว่าที่จะหาต้นตอหรือตัวผู้บงการได้โดยสะดวก

ดังที่จะได้เห็นต่อไปในบทที่ 2 การก่อการร้ายระหว่างประเทศได้เริ่มก่อหวอดขึ้นจริง ๆ ตั้งแต่สมัยการปฏิวัติครั้งใหญ่ในประเทศฝรั่งเศสเมื่อ ค.ศ. 1789 และเริ่มมีวิวัฒนาการขึ้นมาอยู่ในรูปของการก่อการร้ายระหว่างประเทศในยุคปัจจุบัน ในสมัยที่อิสราเอลต่อสู้เพื่อปลดแอกจากการยึดครองของอังกฤษในดินแดนปาเลสไตน์ ซึ่งเป็นประเทศอิสราเอลในปัจจุบัน ซึ่งจะได้ศึกษาในรายละเอียดต่อไปในบทที่ 5

ถึงกระนั้นการก่อการร้ายระหว่างประเทศในยุคนั้นก็ยังมีได้สร้างควมตื่นตระหนกและความวิตกกังวลของชาวโลกกัน ทั้งนี้เพราะเป็นเพียงการกระทำในลักษณะของการก่อวินาศกรรม ซึ่งกระทำต่อกองทัพของต่างชาติที่เข้ามายึดครองดินแดนของตนเท่านั้น ดังจะเห็นได้ต่อไปในบทที่ 5 ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ว่า ผู้ที่เรียกร้องให้มีการประชุมสหประชาชาติเกี่ยวกับปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศ มีจุดมุ่งหมายที่อนุমানได้จากถ้อยคำที่ใช้ในเอกสารการประชุมตลอดจนจากพฤติกรรมต่าง ๆ ว่ามุ่งจะให้เป็นที่ยอมรับของสังคมระหว่างประเทศว่า การก่อการร้ายระหว่างประเทศ เพื่อวัตถุประสงค์ในการปลดแอกประเทศชาติ ให้ถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายโดยให้ถือว่ามิใช่เป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศเสียเลย

การก่อการร้ายระหว่างประเทศได้เริ่มกลายเป็นปัญหาสำหรับมวลมนุษยชาติทั้งหลาย ตั้งแต่สมัยที่ขบวนการปลดปล่อยชาวปาเลสไตน์ (PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION หรือ P.L.O) ซึ่งใช้ชื่อต่าง ๆ กันได้เริ่มสร้างความสยดสยอง ปล้นจี้และระเบิดเครื่องบินโดยสารระหว่างประเทศและสังหารผู้บริสุทธิ์โดยไม่เลือกหน้าอย่างแพร่หลาย จนก่อให้เกิดความประหวั่นพรั่นพรึงถึงขนาดที่นักบินและลูกเรือตลอดจนผู้โดยสารเครื่องบินพากันหวาดกลัวจนเป็นอุปสรรคต่อสันติสุขของชาวโลก และต่อมาการก่อการร้ายระหว่างประเทศก็หันมามุ่งกระทำต่อคณะผู้แทนทางการทูตซึ่งเป็นกลุ่มชนที่มีความสำคัญอย่างที่สุด สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและเป็นผู้ที่อยู่ในฐานะอ่อนแอและไม่มีหนทางสู้มากที่สุด และแม้แต่นักกีฬาโอลิมปิกซึ่งถือว่าเป็นบุคคลสันติไมตรีระหว่างประเทศที่ไม่มีส่วนรู้เห็นในเรื่องการเมืองก็ยิ่งถูกสังหารอย่างโหดเหี้ยมน่าสยดสยอง เช่นกรณีของกลุ่มชาวปาเลสไตน์ (P.L.O) ซึ่งใช้ชื่อว่า BLACK SEPTEMBER ได้ไล่ต้อนนักกีฬาอิสราเอลขึ้นเครื่องบิน แล้วทำการฆาตกรรมโดยระเบิดเครื่องบินนั้นเสียอย่างโหดเหี้ยมผิดมนุษย์ต่อหน้าสายตา

ของมหาชนระหว่างประเทศ ซึ่งได้แต่เฝ้ามองด้วยความสยดสยองและหดหู่ใจ*

ความโหดเหี้ยมทารุณและความคึกคองของการกระทำของการก่อการร้ายระหว่างประเทศ อันก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความสงบสุขของชาวโลกทำให้ประชาคมระหว่างประเทศต้องหันมาร่วมมือร่วมใจกันศึกษาวิเคราะห์ปรากฏการณ์ของอาชญากรรมระหว่างประเทศที่โหดเหี้ยมไร้มนุษยธรรมนี้ เพื่อหาช่องทางที่จะปราบปรามให้หมดสิ้นไปจากโลก เช่นเดียวกับที่เคยกระทำมาแล้วเมื่อชาวโลกทั้งหลายได้ร่วมมือกันปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดในสมัยก่อน**

1.2 ความสำคัญของปัญหา

อาจแบ่งได้ออกเป็น 2 ระดับคือ ในระดับระหว่างประเทศและในระดับในประเทศของไทย

1.2.1 ในระดับระหว่างประเทศ

ชาวโลกทั้งหลายมีความจำเป็นอย่างรีบด่วนที่จะต้องเร่งจัดปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศให้หมดไปโดยเร็วที่สุดเนื่องจากมีอนุสัญญาหลายฉบับที่หลายรัฐไม่ยอมเข้าเป็นภาคี นอกจากนี้ยังมีความกำกวมและมักมีข้อสงวนของประเทศภาคีสมาชิกไว้ จึงแสดงให้เห็นถึงการไม่ร่วมมือกันอย่างแท้จริง เช่น อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการกระทำความผิดกฎหมายโดยการจับกุมตัวบุคคลไปเป็นประกันทำที่กรุงนิวยอร์ก เมื่อ 18 ธันวาคม ค.ศ. 1979 (INTERNATIONAL CONVENTION AGAINST THE TAKING OF HOSTAGES (1979) เพื่อให้

*โปรดดู International Herald Tribune Published with The New York Times and The Washington Post. Wednesday, September 6, 1972, P.128 และ Encyclopedia of the United Nations and International Agreements, (Great Britain : Redwood Burn) 1985, PP. 580-581

**โปรดดู Van Zwanenverg, Interference with Ships on the High Seas, ICLQ Vol.10 (1961).

ชาวโลกได้อยู่กันโดยสันติสุข พ้นจากสภาวะของความไร้กฎหมายและความป่าเถื่อนของนักการเมืองระหว่างประเทศ ทั้งที่ใช้การก่อการร้ายระหว่างประเทศโดยตรง และทั้งที่บงการหรือให้การสนับสนุนอยู่เบื้องหลังเพื่อผลประโยชน์ด้านลัทธิการเมือง

1.2.2 ในระดับในประเทศของไทย

มีความจำเป็นต้องเร่งรีบวิเคราะห์ปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศในทุกด้านเพื่อร่วมมือกับทุก ๆ ชาติในโลกในการปราบปรามและจัดการก่อการร้ายระหว่างประเทศให้หมดไป เพื่อมิให้มนุษยชาติรวมทั้งประเทศไทยด้วยต้องใช้ชีวิตอยู่ภายใต้ความหวาดกลัว เพราะถึงแม้ประเทศไทยจะยังมีได้รับผลกระทบโดยตรงจากการก่อการร้ายระหว่างประเทศมากนัก แต่ก็มีการก่อหวอดของการก่อการร้ายระหว่างประเทศเกิดขึ้นในบางภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคใต้ของประเทศไทย นอกจากนั้น โดยที่องค์การสหประชาชาติอาจจะหลีกเลี่ยงมิได้ที่จะต้องจัดให้มีการประชุมในอนาคตอันใกล้นี้ เพื่อพิจารณาปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศโดยตรงประเทศไทยจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมกำหนดนโยบายไว้ล่วงหน้าเสียแต่เนิ่น ๆ ที่จะแถลงในที่ประชุมและมีข้อเสนอแนะอย่างไรที่จะทำให้ประชาคมระหว่างประเทศสามารถแก้ไขปัญหาคาชญากรรมระหว่างประเทศนี้ได้โดยไม่มีลักษณะเป็นการทำทนายหรือยั่วยุให้ประเทศที่ใช้ หรือสนับสนุนการก่อการร้ายระหว่างประเทศโกรธเคืองและหันมาถือเอาประเทศไทยเป็นเป้าหมายของการก่อการร้ายระหว่างประเทศไปด้วย

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์หลัก โดยตรงของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อยู่ที่พยายามวิเคราะห์หาช่องทางโดยอาศัยเทคนิคทางกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านกฎหมายอาญาระหว่างประเทศที่จะแนะแนวทางซึ่งทางราชการน่าจะนำไปประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายของประเทศในเรื่องนี้ได้

1.3.2 ทำให้ทราบว่าปัญหากฎหมายที่มุ่ง ในการปราบปรามการก่อการร้ายระหว่างประเทศนั้น มีอุปสรรคข้อขัดข้องอย่างไร และจะมีหนทางแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างไร เพื่อความสัมฤทธิ์

ผลในการป้องกันปราบปรามการค้าการร้ายระหว่างประเทศ

1.3.3 ทำให้ทราบถึงสาเหตุและปัจจัยที่เป็นปัญหาซึ่งเป็นอุปสรรคในการป้องกันปราบปรามการค้าการร้ายระหว่างประเทศและสมควรที่จะแก้ไขปัญหานั้นไปในแนวทางใด เพื่อความคงอยู่ในสันติภาพและสันติสุขของประชาคมระหว่างประเทศ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

โดยที่ปัญหาการค้าการร้ายระหว่างประเทศเป็นเรื่องใหม่ในวงการวิชาการของประเทศไทย ซึ่งยังไม่เคยปรากฏว่ามีผู้ใดได้ทำการศึกษาวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งกันจริง ๆ ในทุก ๆ ด้าน จึงอาจจะทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการตลอดจนส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริงและย่อมไม่สามารถที่จะจำกัดขอบเขตของการวิจัยให้อยู่เพียงในด้านใดด้านหนึ่งของปัญหาได้ ดังนั้นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมีขอบเขตที่ค่อนข้างจะกว้างขวางเพื่อให้ครอบคลุมถึงปัญหาการค้าการร้ายระหว่างประเทศในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านทฤษฎีทางกฎหมาย ด้านทางปฏิบัติของรัฐหรือแม้แต่มิติข้อมูลต่าง ๆ ที่สามารถรวบรวมได้ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการโดยตรงและเพื่อประโยชน์ในอันที่ผู้สนใจจะศึกษาและวิจัยเพิ่มเติมจะสามารถนำไปวางพื้นฐานในการศึกษาและค้นคว้าต่อไปในอนาคตได้อีกด้วย

1.5 วิธีการศึกษาและวิจัย

จะมุ่งศึกษาจากตำรากฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายอาญาระหว่างประเทศสำหรับด้านทฤษฎี ส่วนทางด้านปฏิบัติจะศึกษาจากข้อมูลที่รวบรวมได้จากข่าวสารและเอกสารราชการต่าง ๆ ทั้งของกรมตำรวจและของกระทรวงการต่างประเทศ ในด้านแนวโน้มของกฎหมายระหว่างประเทศในยุคปัจจุบันจะศึกษาจากข้อมติ เอกสารการประชุมตลอดจนทวิเคราะห์ต่าง ๆ ขององค์การระหว่างประเทศ เช่น องค์การตำรวจสากล องค์การสหประชาชาติ เป็นต้น โดยมุ่งจะวิเคราะห์จากเอกสารการประชุมของสหประชาชาติเป็นหลัก เพราะถือว่าเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวความคิดเห็นของประชาคมระหว่างประเทศตลอดจนแนวโน้มของกฎหมายระหว่างประเทศในยุคปัจจุบันในเรื่องนี้ด้วย โดยจะวิเคราะห์ให้เห็นวิวัฒนาการของแนวความคิดความแตกแยกและ

ตลอดล่องในข้อคิดเห็นของผู้แทนรัฐต่าง ๆ อันจะทำให้สามารถนำไปสู่ข้อสรุปและข้อเสนอแนะได้ ในตอนท้ายของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อันเนื่องจากการศึกษาและวิจัยในหัวข้อนี้มีข้อมูลและเอกสารที่ ล้ำคดียุ่่มาก จึงได้แยกภาคผนวกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ข้อมูลที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ก่อการร้ายที่ เกิดขึ้นในประชาคมระหว่างประเทศจะอยู่ในภาคผนวก ก. เอกสารที่เกี่ยวกับอนุสัญญา, ปฏิญญา และข้อมติต่าง ๆ จะอยู่ในภาคผนวก ข.

1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1.6.1 ในด้านส่วนตัว นอกจากจะเป็นการวิจัยเพื่อให้มีผลงานวิจัยที่จะทำให้ผู้เขียนได้รับปริญญาตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิตแล้ว ในฐานะที่ผู้เขียนเป็นข้าราชการตำรวจต้องมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามและป้องกันการก่อการร้ายระหว่างประเทศโดยตรง การวิจัยครั้งนี้ย่อมเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เขียนได้เข้าใจในปัญหาที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายระหว่างประเทศอย่างแท้จริงซึ่งจะนำไปประกอบในการปฏิบัติราชการของผู้เขียนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอีก

1.6.2 ในด้านลุ่มรวมระดับในประเทศ จะทำให้ลุ่มราชการต่าง ๆ สามารถนำเอาแนวความคิดเห็น ตลอดจนบทวิเคราะห์ต่าง ๆ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ไปพิจารณาประกอบในการกำหนดนโยบายของประเทศได้ และสามารถนำเอาข้อมูลต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติราชการของลุ่มราชการต่าง ๆ ได้ด้วย นอกจากนี้วงการวิชาการทุกระดับยังอาจใช้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไปในวันข้างหน้าได้ด้วย

1.6.3 ในระดับระหว่างประเทศ ทางราชการไทยอาจนำเอาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ไปแถลงในการประชุมระหว่างประเทศ เพื่อให้ชาวโลกทั้งหลายได้ตระหนักถึงประเด็นของปัญหา และช่องทางที่นำไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายระหว่างประเทศได้ ยิ่งกว่านั้น แม้แต่ในวงการวิชาการระหว่างประเทศอาจมีผู้นำไปศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์เพิ่มเติมเป็นภาษาต่างประเทศ ก็จะทำให้แนวความคิดของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นประโยชน์ในการพัฒนากฎหมายอาญาระหว่างประเทศในอนาคตต่อไป